

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Yô'êl û-malë'âkî

Kimhi, Dayid

Basileae, 1530

Praefatio Sebasti

[urn:nbn:de:bsz:31-270755](#)

Chald.
uicifer
sopho
quē u
infect
o abdu
legēdi
ebrais
tis, so
X intel
am nū
aris no
ione in
us eu
fōmet
pcepto
tū ambi
exorc
tū iner
es pun
2 B

PRAEFATIO SEBASTI
ani munsteri in sequentes
prophetas.

E ppetuo Dictionarijs,
Grammaticis & Compē
dijs Hebraicis edendis in
cumberem, uisum fuit tā
dem & Hebraismū ipsum sacræ ling
ua studiosis proponendū, purum &
mixtum. Purū, ut apud sacrorum bi
bliorū scriptores inuenīt; mixtū, qui
expositoribus neotericis & veteris
bus in usu est: quanq̄ Rabi David
Kimhi, qui inter recentiores censetur,
mundiciem linguæ ut in plurimū co
luit, cuius interpretationē in duos pro
phetas, Ioēlem & Malachiam exhibe
mus. Is enim Rabi ubi יְהוָה loqui
tur, plane & hebraice loquit̄, nec unq̄
diffi

PRAEFATIO

difficilis inuenitur, nisi ubi uel Chald.
interpretes aut Rabinorū adducit sen-
tentias; tam & si lectione philosopho-
rū, præsertim ipsius Rābam, quē ut
eximū suspiciunt philosophū, inesca-
tus à puro hebraīmo non raro abdu-
catur. Hūc autē īfpretem illis legēdū
tradimus, qui iam nō nihil in hebraī-
mo pmouerūt, quicq; sine punctis, so-
la grāmatica ductrice, legere & intel-
ligere obuia quæq; attētāt. Nam nisi
grāmaticæ mediocrē tibi paratis no-
ticiam, & Hebre. bibliorū lectione in
uocabulis intelligēdis exercitatus euā
seris, abstinebis a Rabinorū cōmēta-
rijs & scriptis legēdis, nisi forte pcepto-
rem uiuū ad manū habeas, qui ambi-
gua quæq; differat, & cūctas extricet
difficultates, quæ nullib; non tibi īcer-
ti occurrēt. Alioquin unde scies, num

K 2 hic

MVNSTERI.

hic אָמֹר sit amur uel ἀμορ legēdū;
& hic רְבַר dasar uel dibber, & hic לְאֵל
al uel εἰ uel el sit sonandū. Idem senti-
endū de multis alijs uocabulis, quæ in
literis discriminē nullū habent, in pūctis
autē & significandi ratione maximū.
Iudicio igit̄ opus ē. Vt tamē suppetit
as alijs uulgares tibi absenti ferā: no-
tabis primo ultimā literam in dictio-
nibus sāpe tolli, p̄sertim Mem plura,
mas. & T au plur. fœmī. Itē hefœm.
in adiectiuis & substatiuis, locōq; illi-
us ablatae literæ, penultima litera sig-
natur uirgula erecta, uel in dextrū la-
tus paululū depressa. Quin & nonūq;
duæ uel tres literæ in fine dictionis o-
missæ, signātur per huiuscemodi uir-
gulā: ut בְּלִי pro בְּלִי & בְּלִי pro
שְׁגָנָן pro שְׁגָנָן &c. Utū
deinde & quibuldā abbreviaturis, q̄s
ipsi

PRAEFATIO

ipſi capita uocāt dictionū, eo quod in
ueris abbreviaturis initiales duntaxat
dictionū literæ, duabus uirgulis nota
tæ, scribātur. Harū integra libuit inſe
quētibus annotare, præsertim quæ in
expositione Kinhica super Ioēlem &
Malachiā, inueniunt, ne grāmaticos li
bros, semper cogarī euoluere. Adieci
musq; catalogo abbreviaturū ob
scuras quaslibet dictiones cū ipſarum
interpretatiōe, quæ magistris passim in
usu sunt: ut sunt בְּלַל עֲנֵן אֶפְרַיִם &
huiusmodi; pure uero Hebraica inta
cta dimisimus. Sed & illud aduertas
uelim, Schin literam supra modū in
comentarijs seruīliter usurpari, sustine
tem plerūq; à tergo literā Caph. Nā
cū uolunt scribere quando, cum, iuxta
quod, utūtur harum literarū cōbinati
one וְ uel loco וְ ponūt dictionem

¶ 3

PRAEFAT I O

גַּם Porro ubi aliquando h̄irec esset
scribendum, ut in uerbis Piel, ipsi ad-
dunt radicē literā Iod, sicut & loco Ky
butz scribūt literam uau, ne lectorē in
ambiguis cæcutire contingat. Utunc
et coniugatione H̄ithpael plerūq; pro
niphah. Proinde He mappic ab
He foemī. litera dignoīci
non ualet, nisi ex senten
tiæ tenore.